

træder de i færdselslovens § 125, stk. 2, nævnte bestemmelser, skal frakendes førerretten eller pålægges kørselsforbud. En fører, der inden for en periode af tre år gør sig skyldig i tre kliprelevante overtrædelser af færdselsloven, skal frakendes førerretten betinget i forbindelse med klip nr. 3, jf. færdselslovens § 125, stk. 2. De overtrædelser, der er omfattet af klippekortordningen, er kendetegnet ved at være trafikfarlige situationer, der ikke i sig selv medfører en (betinget) frakendelse af førerretten i medfør af færdselslovens § 125, stk. 1, om tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og grovere hastighedsovertrædelser mv.

Som ved frakendelsesreglerne giver overtrædelse af straffelovens § 253 eller færdselslovens § 9 ikke i sig selv mulighed for at pålægge en fører et »klip« i kørekortet. Begår føreren imidlertid kørselsfejl, der er omfattet af færdselslovens § 125, stk. 2, i forbindelse med et færdselsuheld, vil overtrædelserne udløse et eller flere klip i kørekortet.

4. Straffene i de sager, der indgår i undersøgelsen

4.1. Indledning

Som det fremgår af afsnit 1, har Justitsministeriet anmodet Rigsadvokaten om at gennemgå en række sager, der er omtalt i Rigspolitiets rapport om flugtbilister i 2005 og 2006 med henblik på at vurdere, hvad sanktionen isoleret set kan antages at være for overtrædelse af færdselslovens § 9 og straffelovens § 253, og i hvilket omfang der i sager, hvor disse bestemmelser indgår, sker frakendelse af førerretten.

17 af de 60 afgjorte sager, der indgår i Rigspolitiets rapport, er afgjort af anklagemyndigheden uden sigtelse eller tiltale for overtrædelse af færdselslovens § 9 eller straffelovens § 253 og indgår derfor ikke i undersøgelsen. De øvrige 43 sager er beskrevet i bilaget til denne redegørelse (sag 1 – 43).

I seks af disse 43 sager (sag 7, 11, 23, 27, 30, 32) er der kun sket materiel skade eller personskade på den tiltalte, og i yderligere fire sager (sag 37 – 40) har der kun været rejst tiltale for overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 2, om pligt til at underrette politiet eller skadelidte om uheldet. Disse ti sager er beskrevet i bilaget, men omtales ikke nærmere i det følgende.

Undersøgelsen omfatter herefter 30 endeligt afgjorte sager, hvor der har været rejst tiltale for overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, i forbindelse med et færdselsuheld, hvor der er sket skade på andre personer end »flugtbilisten«, og hvor hjælpepligten i færdselslovens § 9, stk. 1, er tilsidesat ved bilistens flugt fra uheldsstedet. Undersøgelsen omfatter endvidere tre endeligt afgjorte sager, hvor der i forbindelse med bilistens flugt fra uheldsstedet har været rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 253.

4.2. Generelt om sanktioner ved overtrædelse af færdselsloven

Ved færdselslovens § 118 a, stk. 3-5, er der fastsat regler om bødefastsættelsen ved flere overtrædelser af færdselsloven eller forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven samt om andre tilfælde, hvor der skal ske en samlet pådømmelse af færdselslovsovertrædelser og overtrædelser af anden lovgivning.

Efter færdselslovens § 118 a, stk. 3, skal bøden ved flere overtrædelser af færdselsloven udmåles ved at sammenlægge den normale takstmæssige bødestraf for hver overtrædelse, uanset om overtrædelserne begås ved én eller flere handlinger (absolut kumulation). Tilsvarende gælder, at der ved overtrædelse af færdselsloven i tilfælde, hvor én overtrædelse medfører frihedsstraf, og en anden overtrædelse af færdselsloven medfører bødestraf, skal udmåles en bøde ved siden af frihedsstraffen, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 4, 1. pkt. Reglen om idømmelse af en bøde ved siden af frihedsstraffen kan i medfør af færdselslovens § 118 a, stk. 5, fraviges, når særlige grunde taler herfor. Bestemmelsen vil eksempelvis kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor udgangspunktet om absolut kumulation vil betyde, at der skal idømmes en mindre tillæggsbøde til en længere frihedsstraf.

Reglerne om straffastsættelsen i tilfælde af overtrædelse af færdselsloven, der medfører bødestraf, og overtrædelse af anden lovgivning, der medfører frihedsstraf, fremgår af færdselslovens § 118 a, stk. 4, 2. pkt. Reglen medfører, at der eksempelvis som udgangspunkt skal udmåles en tillæggsbøde ved samtidig pådømmelse af en overtrædelse af straffeloven, der medfører en kortere frihedsstraf, og en kørsel uden kørekort. Også denne bestemmelse kan i medfør af færdselslovens § 118 a, stk. 5, fraviges, når særlige grunde taler herfor.